

Beloken Pasen (B)
(11 april 2021)

Kruisteken en Openingswoord

Pr.: Om de Eerste van ons allen die uit de dood is opgestaan dankbaar te gedenken, zijn wij hier samen in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen. Vandaag krijgen wij de bevestiging dat ons paasgeloof niet vanzelfsprekend is. Via de persoon van Thomas, die wil weten wat en in wie hij eigenlijk te geloven heeft, verkondigt de evangelist dat de mens Jezus werkelijk geleden heeft en gedood werd, maar dat diens leven niet kapot te krijgen is. Je aan dat geloof durven overgeven geeft leven, doet leven. Jezus nodigt ons uit: "Kom en zie".

Gebed om ontferming

Pr.: Met al ons goed en kwaad zijn wij hier bijeen.
Bidden wij tot God, om aanwezigheid, om ontferming:

- Heer, die ons afstemt op elkaar, die ons oproept tot eenheid en liefde...
Heer, ontferm U over ons.
- Christus, die ons de weg naar vrede en verzoening getoond heeft...
Christus, ontferm U over ons.
- Heer, die ons de ogen opent voor het nieuwe leven tegen alle wanhoop in...
Heer, ontferm U over ons.

Pr.: Moge God, die Liefde is, zich over ons ontfermen ons omkeren en leiden naar de vreugde van waarachtig leven tot in eeuwigheid.

Openingsgebed

Pr.: God, bron van ons bestaan, wij hebben Jezus, uw Zoon, niet met eigen ogen gezien en onze handen hebben Hem niet aangeraakt. Wij bidden U, dat wij tóch in Hem geloven, Hem belijden als de levende, Hem erkennen als onze God en Heer, voor vandaag en alle dagen, tot in uw eeuwigheid.

Eerste lezing (*Handelingen 4, 32-35*)

De menigte die het geloof had aangenomen was een van hart en een van ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde, integendeel, zij bezaten alles gemeenschappelijk. Met kracht en klem legden de apostelen getuigenis af van de verrijzenis van de Heer Jezus en rijke genade rustte op hen allen. Er was geen enkele noodlijdende onder hen, omdat allen die landerijen of huizen bezaten deze verkochten en de opbrengst ervan meebrachten om aan de voeten van de apostelen neer te leggen. Aan ieder werd daarvan uitgedeeld naar zijn behoefte.

Antwoordpsalm: Psalm 118 Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig

Evangelie (Johannes 20, 19-31)

Op de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats van de leerlingen gesloten waren uit vrees voor de joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Vrede zij u." Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: „Vrede zij u." Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u." Na deze woorden blies Hij over hen en zei: „Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven." Tomas, één van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: „Wij hebben de Heer gezien." Maar hij antwoordde: „Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie, en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken, en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik zeker niet geloven." Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas erbij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Vrede zij u." Vervolgens zei Hij tot Tomas: „Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig." Toen riep Tomas uit: „Mijn Heer en mijn God!" Toen zei Jezus tot hem: „Omdat ge Mij gezien hebt, gelooft ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben." In het bijzijn van zijn leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan die niet in dit boek zijn opgetekend, maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt in zijn Naam.

Homilie

De veranderingen in onze samenleving gaan supersnel: onze manier van leven, onze communicatie, onze ontspanning... alles evolueert snel. De moderne mens is vandaag ook veel kritischer en veel nieuwsgieriger geworden. Er zijn meer vragen dan antwoorden.

“Alleen als ik de wonden zie van de Heer zal ik geloven”. De Thomas van vandaag, de twijfelaar van vandaag vraagt niet zozeer naar materiële bewijzen, maar wel naar tastbare resultaten. Hij vraagt zich af: wat kan het geloof vandaag teweeg brengen in het leven van een mens? Wat betekenen vandaag die wonden nog die we zo vaak ontdekken in het leven van mensen? Zijn christenen blijde mensen, kunnen die het lijden, de wonden aan? Hoe gaan ze om met eindigheid en dood? Zit daar toekomst in? Is dit geloof een recept voor een betere wereld? Kortom wat is de maatschappelijke relevantie van dat geloof?

Wat geloof teweegbrengt in het leven van een mens, dat was ook reeds de zorg van Paulus. In een pastorale brief schreef hij aan de christenen van Efeze met aandrang: “Bekleedt u met de nieuwe mens”. Je bekleden met de nieuwe mens is je geloof zichtbaar maken in je manier van leven. Dat is de oude mens afleggen, dat is een andere manier van mens zijn, mens worden naar het Gods beeld.

De twijfelende Thomas drukte zijn antwoord op die uitdaging uit in dat éne woord: ‘Mijn Heer en mijn God’. Het is de kortste geloofsbelijdenis ooit! Maar op dat moment gelooft hij, opdat moment bekleedt Thomas zich met de nieuwe mens. Hij stelt zich open voor God en weet Hem zo nabij. Die nieuwe Godsrelatie doet hem openbloeien, veranderen, bekleden met een nieuwe mens. Goede mensen, een week na Pasen mogen ook wij ons verbinden met die God van het leven, ons bekleden met de nieuwe mens. Die nieuwe mens, vol van verrijzenisgeloof, zoekt momenten van stilte en inkeer, van omgang met God. Zich bekleden met die nieuwe mens is mee een wereld durven uitbouwen zoals God die droomt. Je bekleden met zo een nieuwe mens is Gods geest is jou laten werken, in de kleine goede daden van elke dag.

De wonden van de Heer durven zien, je handen in zijn zijde leggen, het is je durven bekleden met die nieuwe mens, voluit kiezen voor leven, voor elke mens: Bekleed je met die nieuwe mens!

Voorbeden

- Pr.** De eerste christenen waren één van hart en één van ziel. Laten ook wij ons eensgezind richten tot God, onze Vader, en Hem bidden:
- Voor de kerk: dat zij de eenheid nastreeft en andersdenkenden open tegemoet treedt, dat zij de gelovigen opwekt tot het doen van gerechtigheid... Laat ons bidden.
 - Voor alle gelovigen: dat zij in vrede en vertrouwen met anderen omgaan, dat zij mensen van ander geloof of ras openhartig benaderen... Laat ons bidden.
 - Voor allen die vol twijfels zitten: dat zij vroegere ervaringen vergeten, dat zij oog krijgen voor de goede kanten van mensen om hen heen... Laat ons bidden.
 - Voor alle bestuurders van landen en volken: dat zij zich inzetten voor de rechten van ieder mens, dat zij vreedstichters zijn en ijveren voor welvaart van allen... Laat ons bidden.
 - Voor mensen in nood: dat hun honger wordt gestild, dat hun de vrijheid wordt teruggegeven en dat zij een veilig thuis bezitten... Laat ons bidden.
 - Bidden we ook voor onze eigen geloofsgemeenschap, voor onze zieken en bejaarden en allen die voor hen zorgen dat zij vertrouwen bewaren. Voor onze lieve doden dat zij delen in het licht van de verrijzenis. Laat ons bidden.
- Pr.** God, Vader van alle mensen, vergroot ons geloof, verhoor onze gebeden omwille van uw zoon Jezus, de Gezalfde, die met U leeft tot in de eeuwen der eeuwen.

Gebed over de gaven

Pr.: God, bron van ons bestaan, in deze gaven hier op tafel, in brood en wijn, gaan wij Jezus, uw Zoon, ontmoeten als onze verrezen Heer. Wij bidden U: maak ons – in zijn geest – één van hart, één van ziel en toegewijd aan U en aan elkaar. Dat vragen wij U voor vandaag en alle dagen, tot in uw eeuwigheid.

Onze Vader

Pr.: "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie" zei Jezus. Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor, bidden tot zijn en ons aller Vader: **Onze Vader...**

Vredewens

Pr.: Het leven gaat verder. Goede Vrijdag was niet het einde. Zelfs Pasen was niet het einde. 'Ga op weg, met vrede voor mensen wereldwijd,' sprak Jezus tot zijn vrienden. Zijn woorden van toen worden vandaag aan ons toevertrouwd. In de vrede die Hij ons toewenst, mogen wij hier en nu vreugdevol delen en ze op onze beurt verder uitdragen naar de velen om ons heen. De vrede van de Heer zij altijd met u.

Uitnodiging tot de communie

Pr.: Zalig en gelukkig zijn wij die welkom zijn aan de gastvrije tafel van de Heer. Zie het Lam van God, het gebroken Brood van het heil, de Heer zelf, levend in ons midden.
Heer, ik ben niet waardig...

Bezinning na de communie

Leven in geloof is wat anders dan altijd opgetogen zijn. Vaak is het vooral: tóch maar doorgaan, al zie je nauwelijks resultaat. Het uithouden met jezelf en met elkaar, ook al zie je veel mislukken. Tóch doorgaan ondanks zoveel dat je verdrietig maakt. Trouw blijven aan wat ons werd toevertrouwd. Je ziel niet laten verbitteren maar het goede in elkaar behoeden. Teleurstellingen niet koesteren maar het uithouden en geduld opbrengen, als een wachter in de nacht die de onbegrijpelijkheid van wat gebeurt, doorstaat. Ook het onbegrijpelijke van God. Vasthouden aan de hoop dat er telkens iets nieuws kan groeien. En dat mens-zijn en menswaardigheid mogelijk zijn. Vasthouden aan het geloof dat op deze vreemde aarde zoiets ongehoords als 'liefhebben' toch gebeuren kan. En de verwondering gaande houden.

Slotgebed

Pr.: Oneindige goede God, getekend met wonden is uw Zoon verheerlijkt uit de doden opgestaan. Wij bidden U dat wij, door U gesterkt, van U bezield, elkander tot vrede mogen zijn en doen wat Gij hebt voorgedaan. Geef ons de kracht om voor elkaar zo goed als God te zijn, voor nu en altijd, tot in eeuwigheid. Amen.

Zending en zegen

Pr.: Vroege christenen maakten indruk door een levensstijl die Jezus hun had voorgeleefd. Een levensstijl van vriendschap en vrede, van gedeeld brood en gedeelde levensvreugde. Moge die levensstijl ook de onze worden. Moge Gods zegen ons daarbij vergezellen in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.